

POJAM SOCIOLOGIJE KAO NAUKE

Sociologija je nauka o društvu. Sredinom 19. veka njene temelje postavili su Kont, Spenser i Marks. Sociologija postaje moderna krajem prošlog i početkom ovog veka na osnovu dela Dirckema i Vebera. Predmet naučnog istraživanja su društvene pojave, društveni odnosi kao i društvena suština bez obzira da li su ekonomski, pravni ili drugi odnosi. Pod suštinom društvenih odnosa podrazumevamo čovekovu pripadnost određenoj grupi (porodica, preduzeće). Sociologija je nauka koja proučava društvo, njegovu strukturu, funkcionisanje i zakone razvoja društva. Sociologiju interesuje odstupanje, slučajnost i ostatak. Pojedinačna odstupanja pokazuju da se u društvu ne događa sve nužno. Ona pretpostavlja objektivno postojanje slučajnosti, shvata čoveka kao relativno slobodno, aktivno i samoodređujuće biće koje samo stvara svoju istoriju i utiče na prirodne uslove svoje sredine. Društveno kretanje se ne može predvideti, mogu se samo predvideti tendencije kretanja.

Građanska sociologija (osnivač Kont) – usmerena je na probleme podele rada, društvene solidarnosti i funkcionisanja društvenih sistema.

Marksistička teorija – usmerena je na probleme pokretačkih snaga i zakona istorijskog razvoja društva, posebno borbe klasa i revolucije.

DRUŠTVENI DETERMINIZAM I DRUŠTVENI ZAKONI

Determinizam (odrediti) - je shvatanje o sveopštoj određenosti svih pojava: sve pojave su medjusovno povezane, tako da stanje jednog sistema nužno određuje stanje tog sistema u datom kasnijem trenutku. Društveni determinizam – pojava je društveno određena tj. uslovljena i prouzrokovana onda kada se najvernije može objasniti odredbama društvene sredine i društvenih uslova koji joj prethode. U istraživanju društvenog determinizma koriste se pojmovi: okolnosti, činioci, uzroci i povodi. Okolnosti su uslovi čiji uticaj na posmatranu pojavu nije ni neposredan ni presudan. Utiču na to kakva će pojava da bude i omogućuju delovanje drugih uslova koji neposredno proizvode neku pojavu i predstavljaju njene činioce. Činioci su faktori od kojih zavisi da li će se neka pojava desiti ili ne. Uzroci su najaktivniji činioci koji su neophodni da bi se proizvela neka pojava. Povodi su činioci koji prethode pojavi, mogu biti malog značaja čak i kao slučajni prethodnici.

Ideterminizam – poriče nužni, uzročni karakter prirodnih i društvenih procesa po kome je čovečja volja apsolutno neodređena i nepredvidiva.

Društveni zakon – je jezički iskaz o objektivno postojećoj, relativno stalnoj, opštoj i nužnoj vezi između društvenih pojava i njihovog razvoja. Postoji i deluje nezavisno od svesti ljudi.

STVARANJE SOCIOLOGIJE KAO NAUKE

U konstituisanju sociologij najveći udeo imaju Simon, Kont i Spenser. Prvi stupanj stvaranja je teološki (detinjstvo) – ljudi žive u primitivnom verovanju gde svet objašnjavaju božanskom silom (u ovom periodu javljaju se ratovi između društva), drugi je metafizički (mladalaštvo) – potiskuje se prvobitno verovanje i traži racionalni smisao svega što postoji (ovde se javljaju ratovi i revolucije od renesanse do francuske buržoazijske revolucije), i treći naučni – mesto se ustupa naučnim saznanjima (ljudski um se okreće istraživanju pozitivnog).

Socijalna statika – bavi se proučavanjem strukture društva, pojedinačnih elemenata koji su u sastavu tog društva. Osnovna ćelija društva je porodica.

Politička vlast – sprečava da se društvo dezintegriše i da oslabe veze između pojedinih delova.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com